

- אם־בחקתי תלכו ואתימצותי תשמרו ועשיתם אתם: 3 If you follow My laws and faithfully observe My commandments,
- ונתתי גשמים בעתם ונתנה הארץ יבולה ועץ השדה יתן פריה: 4 I will grant your rains in their season, so that the earth shall yield its produce and the trees of the field their fruit.
- והשיג לכם ויש את־בציר ובציר ישיג את־זרע ואכלתם לחמכם לשבע וישבתם לבטח בארצכם: 5 Your threshing shall overtake the vintage, and your vintage shall overtake the sowing; you shall eat your fill of bread and dwell securely in your land.
- ונתתי שלום בארץ ושכבתם ואין מחריד והשבתי חיה רעה מרהארץ וחרב לא־תעבר בארצכם: 6 I will grant peace in the land, and you shall lie down untroubled by anyone; I will give the land respite from vicious beasts, and no sword shall cross your land.
- ורדפתם את־אי־ביכם ונפלו לפניכם לחרב: 7 [Your army] shall give chase to your enemies, and they shall fall before you by the sword.
- ורדפו מכם חמשה מאה ומאה מכם רבבה ירדפו ונפלו אי־ביכם לפניכם לחרב: 8 Five of you shall give chase to a hundred, and a hundred of you shall give chase to ten thousand; your enemies shall fall before you by the sword.
- ופניתי אליכם והפריתי אתכם והרביתי אתכם והקימתי את־בריתי אתכם: 9 I will look with favor upon you, and make you fertile and multiply you; and I will maintain My covenant with you.
- ואכלתם ישן נושן וישן מפני חדש תוציאו: 10 You shall eat old grain long stored, and you shall have to clear out the old to make room for the new.
- ונתתי משקני בתוכם ולא־תגעל נפשי אתכם: 11 I will establish My abode in your midst, and I will not spurn you.
- והתהלכתי בתוכם והייתי לכם לאלהים ואתם תהיו־לי לעם: 12 I will be ever present in your midst: I will be your God, and you shall be My people.
- אני יהנה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים מהיית להם עבדים ואשבו־ל מטת עולכם ואולך אתכם קוממיות: 13 I am your God who brought you out from the land of the Egyptians to be their slaves no more, who broke the bars of your yoke and made you walk erect.
- ואם־לא תשמעו לי ולא תעשו את כלהמצות האלה: 14 But if you do not obey Me and do not observe all these commandments,
- ואם־בחקתי תמאסו ואם את־משפטי תגעל נפשכם לבלתי עשוה את־כל־מצותי להפרכם את־בריתי: 15 if you reject My laws and spurn My rules, so that you do not observe all My commandments and you break My covenant,
- אף־אני אעשה־זאת לכם והפקדתי עליכם בהלה את־השחפת ואת־הקולחת מכולות עינים ומדיבת נפש וזרעתם לרילן זרעכם ואכלהו אי־ביכם: 16 I in turn will do this to you: I will wreak misery upon you—consumption and fever,* which cause the eyes to pine and the body to languish; you shall sow your seed to no purpose, for your enemies shall eat it.

- אך־בכור אשר־יבקר ליהנה בבמה לא־יקדיש איש אתו אם־שור אם־שה ליהנה הוא: 26 A firstling of animals, however, which—as a firstling—is הוהי's, cannot be consecrated by anybody; whether ox or sheep, it is הוהי's.
- ואם בבמה הטמאה ופדה בערבלך וקפה חמשתו עליו ואם־לא יגאל ונמכר בערבלך: 27 But if it is of impure animals, it may be ransomed at its assessment, with one-fifth added; if it is not redeemed, it shall be sold at its assessment.
- אך־כל־זרם אשר יחרם איש ליהנה מכל־אשר־לו מאדם ובמה ומשנה אוחלו לא ימכר ולא יגאל כל־זרם קדש־קדשים הוא ליהנה: 28 But of all that anyone owns, be it human or beast or land-holding, nothing that has been proscribed for הוהי may be sold or redeemed; every proscribed thing is totally consecrated to הוהי.
- כל־זרם אשר יחרם מן־האדם לא יפדה מות יומת: 29 No human being who has been proscribed can be ransomed: that person shall be put to death.
- וכל־מעשר הארץ מזורע הארץ מפרי העץ ליהנה הוא קדש ליהנה: 30 All tithes from the land, whether seed from the ground or fruit from the tree, are הוהי's; they are holy to הוהי.
- ואם־גאל יגאל איש ממעשרו חמשתו יסר עליו: 31 If any party wishes to redeem any tithes, one-fifth must be added to them.
- וכל־מעשר בקר וצאן כל אשר־יעבר תחת השבט העשילי יהיה־קדש ליהנה: 32 All tithes of the herd or flock—of all that passes under the shepherd's staff, every tenth one—shall be holy to הוהי.
- לא יבקר בירטוב לרע ולא ימירנו ואם־המר מילנו והיה־הוא ותמורתו יהיה־קדש לא יגאל: 33 One must not look out for good as against bad, or make substitution for it. If one does make substitution for it, then it and its substitute shall both be holy: it cannot be redeemed.
- אלה המצות אשר צנה יהנה את־משנה אל־בני ישראל בהר סיני: 34 These are the commandments that הוהי gave Moses for the Israelite people on Mount Sinai.

[illegible]

45 I will remember in their favor the covenant with the ancients, whom I freed from the land of Egypt in the sight of the nations to be their God: I, יהוה.

46 These are the laws, rules, and instructions that יהוה established, through Moses on Mount Sinai, with the Israelite people.

27

- 1 וַיֹּדֶבֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר:
- 2 Speak to the Israelite people and say to them: When any party explicitly* vows to יהוה the equivalent for a human being,
- 3 the following scale shall apply: If it is a male from twenty to sixty years of age, the equivalent is fifty shekels of silver by the sanctuary weight;
- 4 if it is a female, the equivalent is thirty shekels.
- 5 If the age is from five years to twenty years, the equivalent is twenty shekels for a male and ten shekels for a female.
- 6 If the age is from one month to five years, the equivalent for a male is five shekels of silver, and the equivalent for a female is three shekels of silver.
- 7 If the age is sixty years or over, the equivalent is fifteen shekels in the case of a male and ten shekels for a female.
- 8 But if one cannot afford the equivalent, that person shall be presented before the priest, and the priest shall make an assessment; the priest shall make the assessment according to what the vower can afford.
- 9 If [the vow concerns] any animal that may be brought as an offering to יהוה, any such that may be given to יהוה shall be holy.
- 10 One may not exchange or substitute another for it, either good for bad, or bad for good; if one does substitute one animal for another, the thing vowed and its substitute shall both be holy.
- 11 If [the vow concerns] any impure animal that may not be brought as an offering to יהוה, the animal shall be presented before the priest,
- וְזָכַרְתִּי לָהֶם בְּרִית רִאשֹׁנִים אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי־אֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לַעֲיֹנֵי הַגּוֹיִם לְהַנִּיחַ לָהֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְהוָה:
- אֵלֶּה הַחֻקִּים וְהַמִּשְׁפָּטִים וְהַתּוֹרֹת אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה בְּיַד מֹשֶׁה בְּיַד בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּהָר סִינַי בְּיַד־מֹשֶׁה:
- וַיֹּדֶבֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר:
- הָבֵר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אִישׁ כִּי יִפְלֵא נָדָר בְּעֶרְכָּהּ נִפְשָׁה לַיהוָה:
- וְהָיָה עֶרְכָּהּ הַזֹּכֵר מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וְעַד בְּרִשְׁעִים שָׁנָה וְהָיָה עֶרְכָּהּ חֲמִשִּׁים שֶׁקֶל כֶּסֶף בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ:
- וְאִם־נִקְבָּה הִוא וְהָיָה עֶרְכָּהּ שְׁלֹשִׁים שֶׁקֶל:
- וְאִם מִבֶּרֶחַמַשׁ שָׁנִים וְעַד בְּרִשְׁעִיִּים שָׁנָה וְהָיָה עֶרְכָּהּ הַזֹּכֵר עֶשְׂרִים שֶׁקֶל וְלִנְקָבָה עֶשְׂרֵת שֶׁקֶלִים:
- וְאִם מִבְּרִחְדָּשׁ וְעַד בְּרַחֲמַשׁ שָׁנִים וְהָיָה עֶרְכָּהּ הַזֹּכֵר חֲמִשָּׁה שֶׁקֶלִים כֶּסֶף וְלִנְקָבָה עֶרְכָּהּ שְׁלֹשֶׁת שֶׁקֶלִים כֶּסֶף:
- וְאִם מִבְּרִשְׁעִים שָׁנָה וְנִמְעָלָה אִסְזֹכֵר וְהָיָה עֶרְכָּהּ חֲמִשָּׁה עֶשֶׂר שֶׁקֶל וְלִנְקָבָה עֶשְׂרֵה שֶׁקֶלִים:
- וְאִם־כֹּהֵן הוּא מִשְׁרָכֶךָ וְהִעֲמִידוּ לִפְנֵי הַכֹּהֵן וְהִעֲרִיךְ אֹתוֹ הַכֹּהֵן עַל־פִּי אֲשֶׁר תִּשְׁיֵן יָד הַנָּדָר יַעֲרִיכֵנו וְהִכְתֵּן:
- וְאִם־בְּהֵמָה אֲשֶׁר יִקְרִיבוּ מִמֶּנָּה קָרְבָן לַיהוָה כֹּל אֲשֶׁר יִתֵּן מִמֶּנּוּ לַיהוָה יְהִי־קֹדֶשׁ:
- לֹא יִחְלִי־פָנָיו וְלֹא־יִמִּיר אֹתוֹ טוֹב בָּרַע אֲרֻרָע בָּטוֹב וְאִם־הֵמָּר יִמִּיר בַּהֲמָה בַּבְּהֵמָה וְתִי־הִוא וְתִמּוֹרֹתָ יִתִּי־קֹדֶשׁ:
- וְאִם כְּלִבְהֵמָה טִמְאָה אֲשֶׁר לא־יִקְרִיבוּ מִמֶּנָּה קָרְבָן לַיהוָה וְהִעֲמִיד אֶת־בְּהֵמָה לִפְנֵי הַכֹּהֵן:

33 And you I will scatter among the nations, and I will unsheath the sword against you. Your land shall become a desolation and your cities a ruin.

34 Then shall the land make up for its sabbath years throughout the time that it is desolate and you are in the land of your enemies; then shall the land rest and make up for its sabbath years.

35 Throughout the time that it is desolate, it shall observe the rest that it did not observe in your sabbath years while you were dwelling upon it.

36 As for those of you who survive, I will cast a faintness into their hearts in the land of their enemies. The sound of a driven leaf shall put them to flight. Fleeing as though from the sword, they shall fall though none pursues.

37 With no one pursuing, they shall stumble over one another as before the sword. You shall not be able to stand your ground before your enemies,

38 but shall perish among the nations; and the land of your enemies shall consume you.

39 Those of you who survive shall be heartsick over their iniquity in the land of your enemies; more, they shall be heartsick over the iniquities of their forebears;

40 and they shall confess their iniquity and the iniquity of their forebears, in that they trespassed against Me, yea, were hostile to Me.

41 When I, in turn, have been hostile to them and have removed them into the land of their enemies, then at last shall their obdurate* heart humble itself, and they shall atone for their iniquity.

42 Then will I remember My covenant with Jacob; I will remember also My covenant with Isaac, and also My covenant with Abraham; and I will remember the land.

43 For the land shall be forsaken of them, making up for its sabbath years by being desolate of them, while they atone for their iniquity; for the abundant reason that they rejected My rules and spurned My laws.

44 Yet, even then, when they are in the land of their enemies, I will not reject them or spurn them so as to destroy them, annulling My covenant with them: for I יהוה am their God.

וְאַתֶּכֶם אֲזַכֵּר בְּגוֹיִם וְהִרִיקְתִּי אַחֲרֵיכֶם תָּרַב וְהִיָּתָה אֶרְצְכֶם שְׂמָלָה וְעִירֵיכֶם יִהְיוּ תִרְבָּה:

אִז תִּרְצָה הָאָרֶץ אֶת־שְׁבֻתֶיהָ כֹּל יָמֵי הַשָּׁמָה וְאַתֶּם בְּאֶרֶץ אֲיִבֵיכֶם אִז תִּשְׁכַּת הָאָרֶץ וְהִרְצָת אֶת־שְׁבֻתֶיהָ:

כִּלְיָמִי הַשָּׁמָה תִּשְׁכַּת אֶת אֲשֶׁר לֹא־שְׁכַתָּה בְּשִׁבְתֵיכֶם בְּשִׁבְתְּכֶם עָלֶיהָ:

וְהִנְשֹׂאֲרִים בָּכֶם וְהִבֵּאתִי מִרְחַל בִּלְבָבְכֶם בְּאַרְצָת אֲיִבֵיכֶם וְנִדְרָה אֹתָם קוֹל עֲלֶה נִדְרָה וְנִסּוּ מִנְּסֵת־תָּרַב וְנִפְלּוּ וְאִין וְנִדְרָה:

וְכִשְׁלוּ אִישׁ־בְּאֵחָיו כַּמִּפְגַּי־תָּרַב וְנִדְרָה אִין וְלֹא־תִהְיֶה לָכֶם תְּקוּמָה לִפְנֵי אֲיִבֵיכֶם:

וְאַבְדֶּתֶם בְּגוֹיִם וְאַכְלָה אֹתְכֶם אֶרֶץ אֲיִבֵיכֶם:

וְהִנְשֹׂאֲרִים בָּכֶם יִמְלִיזוּ בְּעוֹלָם בְּאַרְצָת אֲיִבֵיכֶם וְאִף בְּעוֹנַת אֲבֹתְכֶם אֹתָם יִמְקוּ:

וְהִתְוַדּוּ אֶת־עֲוֹנָם וְאֶת־עֲוֹן אֲבֹתָם בַּמַּעֲשֵׂם אֲשֶׁר מַעֲלִידֵי וְאִף אֲשֶׁר־הִלְכּוּ עִמִּי בְּקִרִי:

אִף־אֲנִי אֶלֶךְ עִמָּם בְּקִרִי וְהִבֵּאתִי אֹתָם בְּאֶרֶץ אֲיִבֵיהֶם אֲרִאֹן יִכְלַע לִבָּבָם תַּעֲלֵל וְאִן יִרְצוּ אֶת־עֲוֹנָם:

וְזָכַרְתִּי אֶת־בְּרִיתִי יַעֲקֹב וְאִף אֶת־בְּרִיתִי יִצְחָק וְאִף אֶת־בְּרִיתִי אַבְרָהָם אֲזַכֵּר וְהִאֲרָץ אֲזַכֵּר:

וְהִאֲרֵץ תַּעֲזֹב מִלִּם וְתִרָץ אֶת־שְׁבֻתֶיהָ בַּחֲשֹׁמֶל מִלִּם וְהִם יִרְצוּ אֶת־עֲוֹנָם יַעֲזֹב מִלִּם בַּמִּשְׁפָּטִי מֵאִסּוּ וְאֶת־חֻקְתִּי יַעֲלָה נִפְשָׁם:

וְאִדְגַּם־לֹאֵת בְּהִיּוֹתָם בְּאֶרֶץ אֲיִבֵיהֶם לֹא־מֵאֲסָתִים וְלֹא־נִעְלָתִים לְכֹלָתָם לְהַפֵּר בְּרִיתִי אֹתָם כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם: